

Իններորդ հաղորդում

**Կառուցելն ու պատերազմելը. եկեղեցին կառուցելու համար
հոգևոր պատերազմին մասնակցելու անհրաժեշտությունը**

Գրվածքների ընթերցում. Նեմ 4, Եփս 1:19-23, 2:6, 21-22,
4:16, 23-24, 6:10-20

I. Նեեմիայի գրքի 4-րդ գլուխը նկարագրում է թշնամու առաջացրած խափանումները քաղաքի կառուցման առնչությամբ.

Ա. Թշնամիները բարկացան և չափազանց կատաղեցին. նրանք ծաղրում էին հրեաներին և արհամարհում նրանց կառուցման աշխատանքը՝ խխ. 1-3.

1. Թշնամիները բարկանում էին, քանի որ կառուցման աշխատանքը առաջ էր գնում, և նրանք միասին դավադրություն կազմեցին՝ գալու և Երուսաղեմի դեմ պատերազմելու՝ խխ. 7-8:

2. Նեեմիան ապավինում էր Աստծուն՝ աղոթելով, որ Աստված նրանց նախատինքը նրանց դարձնի. այսպիսով՝ հրեաները կառուցեցին պարիսպը, որովհետև նրանք աշխատելու սիրտ ունեին՝ խխ. 4-6:

Բ. Հրեաներն աղոթում էին իրենց Աստծուն, և նրանք Նեեմիայի ցուցումների և ղեկավարման ներքո թշնամու դեմ դեռ էին նշանակում ցերեկ ու գիշեր.

1. Նրանք պատրաստ էին պատերազմելու զենքերով՝ Նեեմիայի քաջալերանքի շնորհիվ, ով նրանց խրատում էր, որ հիշեն մեծ և ահարկու Տիրոջն ու պատերազմեն իրենց ընտանիքների համար՝ խ. 14:

2. Նեեմիայի ծառաների կեսը տքնում էր աշխատանքում, իսկ մյուս կեսը զենք էր բռնում՝ պատրաստ պատերազմելու՝ խ. 16:

3. Մի կողմից՝ Իսրայելի զավակները պատրաստ էին մարտնչելու, մյուս կողմից՝ նրանք ապավինում էին Աստծուն՝ հավատալով, որ Նա կմարտնչի իրենց փոխարեն՝ խխ. 9-23:

4. Որպես գլխավոր հրամանատար՝ Նեեմիան նրանց միջավայրում էր, ովքեր պատրաստ էին պատերազմելու թշնամու դեմ. նա մասնակցում էր զիշերային դետին. նա այս պարտականությունները չէր թողնում ուրիշներին, այլ ինքն էր մասնակցում դրանց կատարմանը՝ խխ. 17-23:

II. Եկեղեցու՝ որպես Աստծու քաղաքի կառուցումը դյուրին հանձնարարություն չէ. կառուցումը միայն պատերազմելով կարող է իրականացվել՝ Եփս 2:21-22, 4:16, 6:10-20.

Ա. Երբ Իսրայելի զավակները վերադարձան գերությունից, Եզրասը, Նեեմիան և մյուսները ելան՝ վերակառուցելու տաճարն ու սուրբ քաղաքը ուժգնորեն պատերազմելու միջոցով:

Բ. Իսրայելացիները, որոնք Նեեմիայի հետ ներգրավված էին կառուցման աշխատանքի մեջ, մի կողմից՝ տքնում էին կառուցելու համար, իսկ մյուս

կողմից՝ բռնած էին իրենց զենքերը՝ ճակատամարտը վարելու համար (Նեմ 4:17). սա բացահայտում է, ու ամեն անգամ, երբ մենք տքնում ենք Աստծու կառույցի վրա, անպայման ներգրավվում ենք ճակատամարտի մեջ:

- Գ. Աստծու բնակատեղը կառուցելու վերաբերյալ Աստծու և Նրա թշնամու միջև իրական հակամարտություն, դաժան մարտ է տեղի ունենում՝ Խխ. 1-3, 7-8.
 - 1. Թշնամու համար ատելի է տեսնելը, որ Աստծու բնակատեղի կառուցումը հաջողությամբ առաջ է գնում:
 - 2. Սատանան անելու է ամեն բան, որպեսզի ընդհատի, միջամտի, խանգարի, հարձակվի և ոչնչացնի՝ Մտթ 16:18-19:
- Դ. Մենք պետք է կառուցենք եկեղեցին՝ որպես տաճար, և մարտնչենք, որպեսզի Աստված թագավորություն ունենա՝ 6:10:
- Ե. Երբ սրբերը գաղթում են եկեղեցական կյանքի տարածման համար, նրանք ճակատամարտ վարող բանակ են՝ հմմտ Գրծ 8:4-12:
- Զ. Եկեղեցին կառուցողները պետք է միաժամանակ կառուցեն ու մարտնչեն՝ Նեմ 4:14, 16-21:
- Է. Առանց պատերազմի և առանց պատերազմելու ոգու՝ կառուցում լինել չի կարող. կառուցման համար սպառնիչ պատերազմ է պահանջվում:

III. Եկեղեցու՝ որպես Քրիստոսի Մարմնի կառուցման համար հոգևոր պատերազմ է անհրաժեշտ՝ Եփս 6:10-20.

- Ա. Ցավոք, եկեղեցում այսօր հավատացյալներից գրեթե ոչ ոք չգիտե այս հոգևոր պատերազմի մասին. պատճառը կյանքում տկարությունն է, հոգևոր ուժի պակասությունն ու անբավականաչափ պարզությունը ճշմարտության լույսի առնչությամբ:
- Բ. Հոգևոր պատերազմը հիմնված է Քրիստոսի հաղթանակի վրա՝ Եբր 2:14, Կղս 2:15, Ա Հվի 3:8.
 - 1. Հոգևոր պատերազմի մեկնարկը Քրիստոսի հաղթանակի վրա կանգնելն է, այսինքն՝ տեսնելը, որ Քրիստոսն արդեն հաղթել է թշնամուն՝ Եբր 4:8, Հյտ 3:21, 5:5-6:
 - ա. Աստծու Որդին հայտնի դարձվեց, որպեսզի ոչնչացնի բանասարկուի գործերը՝ Ա Հվի 3:8:
 - բ. Իր մարմնացման և մարդկային ապրելակերպի մեջ Քրիստոսը պարտության մատնեց Սատանային անապատում փորձվելու ժամանակ՝ Մտթ 4:1-11:
 - գ. Մահվան միջոցով Տեր Հիսուսը ոչնչացրեց բանասարկուին՝ մահվան կարողությունն ունեցողին. Նա վերացրեց Սատանային, նրան ոչնչի վերածեց՝ Եբր 2:14:
 - 2. Երկրի վրա եկեղեցու աշխատանքը պարզապես Քրիստոսի հաղթանակը պահպանելն է. Տերն արդեն շահել է մարտը, և եկեղեցու խնդիրը Նրա հաղթանակը պահպանելն է՝ Եփս 6:11, 13:
- Գ. Եկեղեցու և Սատանայի միջև պատերազմը ճակատամարտ է մեր՝

ԵԿԵՂԵՑՈՒ ԿԱՌՈՒՑՄԱՆ ՀԱՄԱՐ ՀՈԳԵՎՈՐ ՊԱՏԵՐԱԶՄ

Տիրոջը սիրողներիս և Նրա եկեղեցում գտնվողներիս ու երկնային ուրբաններում եղող չար ուժերի միջև՝ խ. 12.

1. Ղեկավարությունները, իշխանությունները և այս խավարի աշխարհակալները ապստամբ հրեշտակներն են, որոնք հետևեցին Սատանային Աստծու դեմ նրա ապստամբության ժամանակ ու հիմա երկնային ուրբաններում իշխում են աշխարհի ազգերի վրա՝ Կդու 1:13, Դնլ 10:20:
 2. Մենք պետք է գիտակցենք, որ մեր պատերազմը ոչ թե մարդկանց դեմ է, այլ երկնային ուրբաններում եղող չար ոգիների ու չար ուժերի:
- Գ. Հոգևոր պատերազմը կապված է Քրիստոսի Մարմնի հետ. մենք պետք է մարտը վարենք Մարմնում՝ Եփս 1:22-23.
1. Հոգևոր պատերազմը ոչ թե անհատական հարց է, այլ Մարմնի՝ 4:12, 16, 5:30:
 2. Եկեղեցին ընդհանրական ռազմիկն է, և հավատացյալները միասին կազմում են այս ընդհանրական ռազմիկը՝ 6:10-20:
 3. Եթե կարդանք Եփեսացիներին ուղղված թուղթը՝ 1-ին գլխից մինչև 6-րդ գլուխը, կտեսնենք, որ պատերազմը Քրիստոսի Մարմնի հարց է, իսկ Մարմինը նոր ստեղծագործություն է Քրիստոսի մեջ, Հոգում և երկնային ուրբաններում՝ 2:6.
 - ա. Եթե Մարմնի կյանք չունենք, անպիտան ենք հոգևոր պատերազմին մասնակցելու համար:
 - բ. Մարտը վարելու համար մենք պետք է Մարմնի իրականության մեջ լինենք՝ 4:12, 16:
 4. Այն բանից հետո, երբ ընդհանրականորեն ձևավորվենք որպես բանակ, կկարողանանք մարտնչել Աստծու թշնամու դեմ՝ 6:11-12:
- Ե. Աստծու թշնամու դեմ պատերազմելու համար պետք է զորությամբ լցվենք այն զորության մեծության շնորհիվ, որը Քրիստոսին մեռելներից հարուցանեց ու Նրան նստեցրեց երկինքներում՝ օդում եղող բոլոր չար հոգիներից շատ ավելի բարձր՝ խ. 10, 1:19-22.
1. Այն, որ մենք պետք է Տիրոջ մեջ զորությամբ լցվենք, ցույց է տալիս, որ մենք չենք կարող Սատանայի և նրա չար թագավորության դեմ հոգևոր պատերազմը մղել ինքներս մեր մեջ. մենք կարող ենք պատերազմել միայն Տիրոջ մեջ և Նրա ուժի կարողության մեջ՝ 6:10:
 2. Չորությամբ լցվելու հրամանը ենթադրում է մեր կամքը վարժելու անհրաժեշտությունը. եթե ուզում ենք զորությամբ լցվել հոգևոր պատերազմի համար, մեր կամքը պետք է լինի ուժեղ և վարժված՝ Եբզ 4:4:
- Զ. Մենք պետք է իմանանք ու կիրառենք հոգևոր պատերազմի սկզբունքները.
1. Հոգևոր պատերազմի առաջին սկզբունքն այն է, որ մենք չենք կարող օգտագործել մսեղավոր զենքերը, մարդկային խարդավանքներն ու բնական մեթոդները. քանի որ հոգևոր պատերազմը ոչ թե մսեղիի դեմ է, այլ հոգևոր ուժերի (Եփս 6:12), զենքերը չպետք է մսեղավոր լինեն (Բ Կրթ 10:3-5):

2. Հոգևոր պատերազմի երկրորդ սկզբունքը համբարձման դիրքը պահելն է՝ Եփս 2:6.
 - ա. Մարտը վարելիս թշնամուց վեր եղող դիրքը ռազմավարական է:
 - բ. Սատանան և նրա հոգևոր ուժերը օդում են, իսկ մենք նստեցված ենք երրորդ երկնքում՝ նրանցից վեր՝ իս. 6:
 - գ. Սատանան և նրա ուժերը մեզնից ներքև են, ուստի նրանց վիճակված է մեր կողմից պարտություն կրելու:
3. Հոգևոր պատերազմի երրորդ սկզբունքն այն է, որ մենք պետք է օգտագործենք հոգևոր զենքերը՝ Բ Կրթ 10:3-5.
 - ա. Հոգևոր զենքերը զորավոր են՝ թշնամու ամբողջությունները խորտակելու՝ իսխ. 4-5.
 - բ. Երբ մենք պատերազմում ենք, մեր բոլոր գործողությունները պետք է հոգուց լինեն՝ դիպչելով մեր հոգու ներսում եղող զգացողությանը. սա ծայրաստիճան հիմնարար սկզբունք է:
4. Հոգևոր պատերազմի չորրորդ սկզբունքը մարտնչող աղոթքներ՝ հոգևոր պատերազմի աղոթքներ ունենալն է՝ Մտթ 6:9-10, 13.
 - ա. Երբ էլ որ և որտեղ էլ որ եկեղեցու կառուցում է լինում, այնտեղ նրա դեմ գործում են դժոխքի դարպասները. ուստի մարտնչող աղոթքների անհրաժեշտություն կա՝ 16:18-19:
 - բ. Եթե տեսնենք, որ ամենամեծ արժեք ունեցող աղոթքները համբարձման մեջ եղող աղոթքներն են, ապա կկարողանանք հասկանալ, որ աղոթքը պատերազմ է, և մենք պատերազմի աղոթքներ կարտաբերենք. այսպիսին է Եփեսացիներին ուղղված թղթի 6-րդ գլխում նշված աղոթքի բնույթը.
 - 1) Բոլոր աղոթքները, որոնք արտաբերվում են երկնային ոլորտում ու Աստծու գահից, պատերազմի աղոթքներ են՝ Հյս 5:8, 8:3-5:
 - 2) Եթե մենք երկնային ոլորտում ենք, ընդունակ ենք համբարձման աղոթքներով՝ պատերազմի աղոթքներով աղոթելու՝ Եփս 2:6, 6:18:
 - գ. Երբ մենք ամրապնդվում ենք, նորոգվում ենք. երբ նորոգվում ենք, լցվում ենք. երբ լցվում ենք, զինվում ենք պատերազմելու. հենց պատերազմող, մարտական հոգում ենք հոգևոր պատերազմի մարտնչող աղոթքներով աղոթում՝ 3:14-16, 4:23-24, 5:18բ, 6:18:
 - դ. Մենք պետք է կանգնենք բանասարկուի դավերի դեմ՝ մարտնչող աղոթքներով մարտնչելով Մարմնում՝ ամեն ժամանակ հոգում աղոթելով Աստծու ողջ սպառազինությունը հագնելու համար, որպեսզի կառուցենք Քրիստոսի Մարմինը՝ որպես Աստծու տունն Աստծու փառքի համար և որպես Աստծու թագավորությունն Աստծու տիրակալության համար՝ հանուն Աստծու տնտեսության վերջնական կատարման՝ իսխ. 10-20: